

Μια ζωντανή πνευματική εστία (Βασίλειος Π. Καυκόπουλος, δημοσιογράφος - λογοτέχνης - πρωτοψάλτης)

/ [Πεμπτουσία](#)

Πολλές φορές μέχρι σήμερα, έχουμε γράψει με την Χάρι τού Θεού, για τις εν τω κόσμω ιεραποστολικές αδελφότητες και το τεράστιο έργο που επιτελούν. Είναι πραγματικά, ο Χριστός εν ετέρα μορφή! Στο πλαίσιο λοιπόν αυτό, είναι δύσκολο να προβή κάποιος σε αποτίμηση τού σπουδαίου έργου που πάρα πολλά χρόνια επιτελεί στην πόλη τού Πρωτοκλήτου και την ευρύτερη περιοχή, η Χριστιανική Εστία Πατρών, υπό την πεπνυμένη καθηγεσία των κ. κ. Γ. Καραγεωργοπούλου, Η. Σκόνδρα, Αν. Κωστοπούλου, την εκλεκτή ψυχή τής λαϊκής ιεραποστολής κ. Χαρίτο κ. ά. και την μοναδική, αγία παρουσία των πολυσεβάστων πατέρων π. Σωτηρίου Τσάφου, π. Δανιήλ Παπαδημητράκη και π. Χριστοφόρου Μυτιλήνη, τού και έχοντος την καθ' όλου πνευματικήν ευθύνην.

Αναμφίβολα, Φίλες και Φίλοι, ο ωραιότερος τύπος ανθρώπου -όπως έλεγε ο πολύς και σοφός κατά Θεόν, προσφάτως κοιμηθείς, Νικ. Π. Βασιλειάδης- είναι ο Άγιος! Προς αυτήν την κατεύθυνση, προς αυτόν τον ευλογημένο στόχο και σκοπό, αγωνίζεται, κατά κοινήν ομολογία και από ικανού βάθους χρόνου, η Χ.Ε.Π.. Κι ο αγώνας της κι η προσφορά της, πολύ ευεργετούν την κοινωνία μας, στη σημερινή, ιδίως, εποχή τής γενικωτέρας καταπτώσεως, που τα πάντα κλυδωνίζονται...

Πολλές,

πάμπολλες οι πνευματικές ευκαιρίες που μάς δίδει η Χ.Ε.Π., όπως φερ' ειπείν, η ξεχωριστή Ιερά Πανήγυρις τού Τιμίου Σταυρού στο χώρο τού πρώην Αδαμαντείου Ιδρύματος Αλυσ(σ)ού, νυν παιδικής - νεανικής κατασκηνώσεως. Με την Χάρι τού Θεού, αξιωνόμαστε πολλά χρόνια τώρα, να βρισκόμαστε ταπεινοί προσκυνητές στον όμορφο Ι.Ν. Τιμίου Σταυρού τής Χ.Ε.Π., στον οποίο έχομε παιδικές αναμνήσεις και ξεχωριστά βιώματα!

Στον Ιερό αυτό Ναό, με το πρωτοχριστιανικό κάλλος, μέσα στη ...μαγεία μιας φύσης άσπιλης και αμόλυντης, όπου ο σύγχρονος άνθρωπος μπορεί πιο εύκολα ν' αποτραβηχτεί από την θανατερή οδύνη και να στραφεί προς την ηδονή τού Ζώντος Θεού... Όπου ακόμη, μπορεί -ή διευκολύνεται, αν θέλετε- να δοξάση τον Παντεπόπτη Κύριό μας, με πιο γνήσιο φρόνημα• μακριά από καθωσπρεπισμούς, τυπολατρείες, παραμορφωτικούς φακούς και ό,τι εν πάση περιπτώσει εφευρίσκει η κακοκεφαλιά τής ανθρώπινης φύσης μας...

Εκεί, στην πνευματική Αλυσ(σ)οράχη, σαν πορευθείς σε νέο Θαβώρ ταπεινός προσκυνητής, με απλότητα κι όση μπορείς καθαρότητα, βοηθείσαι από τη Σοφία τού Θεού, τη δικαιοσύνη Του και τη δύναμή Του, να καταλάβης, ακόμη και τα ανεξήγητα! Ο Κύριος, ως σοφός και πάνσοφος Δημιουργός, ήξερε τον τρόπο τής θεραπείας μας. Από εμάς ένα πράγμα μόνον ζητείται: να προσεγγίσουμε με απλότητα, με παιδικό φρόνημα. Και τότε, ο Κύριος θα μάς αποκαλυφθεί και θα μάς οδηγήσει σε δρόμο απελεύθερο! Σε δρόμο αναψυχής, δροσιάς και ανακούφισης!

Φίλες και Φίλοι, υποδουλωμένοι οι σύγχρονοι άνθρωποι στην εφήμερη πολυποίκιλη ηδονή, χάνουμε τη βαθύτερη θέα των πραγμάτων. Όμως, ας κάνουμε έστω μια

στοιχειώδη αυτοκριτική: Προσπαθούμε έστω λίγο ή όχι; Προβαίνουμε σε μια ...έρευνα αναζήτησης τής γνησιότητας; Ωρες επί ωρών σπαταλάμε για έρευνα τής αγοράς, όταν πρόκειται να αγοράσουμε κάτι• και καλά κάνουμε! Όταν, όμως, πρόκειται για τα πνευματικά μας ζητήματα, ποια είναι η τακτική που ακολουθούμε; Ψάχνουμε τη χαμένη -εξ αιτίας μας- ομορφιά και πνευματικότητα των πρώτων χριστιανικών χρόνων; Ε, λοιπόν, αυτή τη «χαμένη» ομορφιά των πρώτων χριστιανών, με τον καλύτερο, άρτια παιδαγωγικό τρόπο, μάς προβάλλει η Χ.Ε.Π., με τις αμέτρητες, όπως γράψαμε παραπάνω, πνευματικές ευκαιρίες που προσφέρει. Οι άνθρωποί της, με γνήσιο ορθόδοξο φρόνημα, στο δρόμο των Αγίων κολλυβάδων, με κέντρο και γνήσια αναφορά τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. κ. Χρυσόστομο, που αγκαλιάζει τούς πάντες και τα πάντα σαν στοργικός πατέρας, αγωνίζονται ώστε να γίνουμε πιο συνεπείς. Όστε να ξεφύγουμε λίγο από την σαρκοποίηση και γενικώτερη έκπτωση. Όστε να γίνουμε πιο λειτουργικοί προς την τσαλαπατημένη πνευματικότητά μας. Διότι, ο άνθρωπος δεν είναι μόνο ύλη. Και το

Ακριβώς,
σμό, ούτε

Φίλες

και Φίλοι, πρέπει -έχω την ταπεινή αίσθηση- να γίνουμε κυρίαρχοι των αποστάσεων. Ν' αναζητήσουμε τη θαλπωρή τού χαμένου Παραδείσου. Ο στεναγμός τού Θεού, μάς χτυπά στον ώμο, τον νοιώθουμε, όπως έλεγε κι ο Τ. Λειβαδίτης. Θεέ μας, Θεέ μου, φτιάξαμε με τον εγωισμό μας μια ευτελή πραγματικότητα κι ενώ Σε βλέπουμε παντού, ακόμη και στο φύσημα τού ανέμου, ακόμη και στην κίνηση των συννέφων, ακόμη και σε μια σταγόνα βροχής, εμείς, Σού γυρίζουμε την

πλάτη, ακριβώς γιατί Σε νοιώθουμε δυσβάσταχτο λόγω τής καλωσύνης Σου...
Ακριβώς γιατί Σε νοιώθουμε ακατανόητο, λόγω τού ΕΓΩ μας...
Κύριε, έχω την αίσθηση ότι πια ...«κινδυνεύεις» από την πραγματικότητά μας!
Όμως, εμείς οι λίγοι και μικροί, θα κάνουμε μία προσπάθεια να σε ...«σώσουμε».
Πώς; Κρατώντας έστω για λίγο, την Αγάπη Σου!
Αδελφοί και πατέρες τής Χ.Ε.Π., σάς ευχαριστούμε για την πνευματική θαλπωρή
που μάς προσφέρετε. Σταυρέ τού Χριστού, σώσον ημάς τη δυνάμει σου!...